

benhavis 1ste District (Wilfens) ikke har lagt Mærke til, at Savnet af den afhjælpes paa den simple Maade, at Vedkommende, som er i den Stilling, ikke gifter sig; det er netop

Formanden: Maa jeg tillade mig, at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at § 8 ikke kan tages ud af Lovforslaget paa dette Stadium.

Tscherning: Ja, saa er det en ganske anden Sag, saa taber ogsaa paa denne Maade Vædringsforslaget en Deel af sin Betydning; thi efter hvad jeg har hørt de ærede Forslagsstillere udtale, skulde jeg antage, at det kun er en Ring, de have villet sikkre i § 8.

Krieger: Jeg kan ikke troe Andet, end at den Lov, som en æret Rigsdagsmand nylig saavnede, alt indeholdes i Cancelli Placaten af 22de Juli 1845, ifølge hvilken Livrentes og Forsørgelsesanstalten af 1842 fra 1ste Septbr. 1845 skulde træde i den almindelige Enkelses Sted, naar nemlig denne Placat opfattes i sin Forbindelse med den tidligere Lovgivning og den os nu foreliggende Paragraph i det nye Lovudkast. Jeg kan iøvrigt med Hensyn til Vædringsforslaget, her er stillet, ikke Andet end tilføie den Bemærkning, at, uagtet det kan være meget sandt, at, naar en Lov er vedtagen, saa maa den fortolkes saaledes som den foreligger, uden at de Forklaringer, som ere givne af Forslagsstilleren, kunne være afgjørende, men paa den anden Side er det ligesaa vist, at naar man, inden man vedtager Forslaget, bliver opmærksom paa, at det ikke ret var muligt, at blive klog paa, hvad de vedkommende Forslagsstillere have meent, eller i alt Fald om de have sagt det, de maaskee have meent, saa er det en stærk Grund til at forkaste Forslaget. Mærker man endog for Forslagets Vedtagelse, at man ikke rigtigt kan forstaae det, saa har man jo al Grund til ikke at udsætte sig for al den Uleilighed, det bagefter vilde volde.

Jesperen: Jeg maa bemærke, at jeg har tiltraadt Forslaget med god Overbevisning om dets Indhold, og hvad jeg har meent med det, det troer jeg, at jeg har udtalt med tydelige Ord. Da det imidlertid er blevet paabe-

raabt, at denne Lov kunde eluderes, hvis det af mig med Flere stillede Forslag gik igjennem, saa tillader jeg mig at spørge den ærede Finantsminister, om han ved § 2 Nr. 3 anseer sig enten forpligtet eller berettiget til at fritage en Embedsmand for Indstud her, naar en saadan godtgjør, at han maaskee i udenlandsk Forsikringselskaber har gjort Indstud for Enken. Dette har jeg ikke troet var Meeningen. Jeg troer ikke, at vor Finantsminister skal undersøge, hvorvidt udenlandsk Selskaber ere tilstrækkeligt funderede, og om de virkelig give al den Sikkerhed som lignende Instituter her i Landet, der ere grundede efter vor Lovgivning.

Finantsministeren: Der skulde rigtig nok tilveiebringes særegne Garantier for vedkommende udenlandsk Livsforikringselskabers Soliditet, inden Finantsministeren, saaledes som idetmindste jeg forstaaer § 2 Nr. 3, kunde ansee sig beføiet til at stille et Indstud i en udenlandsk Livsforikringsanstalt i Klasse med den Slags Sikkerhed, der skal være tilveiebragt for, at Enken er sikket en Indtægt efter Mandens Død. Den sædvanlige Maade, som for Tiden anvendes, er, at enten en Capital indsettes i Overformynderiet, eller at Renten af et vist Antal kongelige Obligationer sikkres Enken; men man notes ikke med, at det er oplyst, at vedkommende Enke har Udset til at faae saadanne Indtægter efter sin Mand's Død; men man forsyner de paagjældende Documenter med fornøden Paategning om, at de ere til Sikkerhed for Overlevelsesrenten, den hidtilværende Praxis, der forekommer mig at være rigtig, om end maaskee noget streng. Jeg kan imidlertid ikke negte, at min Opfattelse af § 2 Nr. 3 maaskee er i den Grad streng, at en anden Finantsminister jo vel kunde forsvare ifølge Ordene i denne Paragraph, at ansee en Forsikring ogsaa i et udenlandsk Selskab, naar det var et bekendt solidt Selskab, for at være tilstrækkelig.

Rettelse.

Nr. 365 Sp. 6310 L. 18 f. n. „Bonden“ læs: „Bønfene“.